

5 MÓZES 17-20. FEJEZET

A 17.-ik fejezetben Mózes felhívja a nép figyelmét, hogy sohase áldozzanak hibás állatokat Istennek, mert nem tiszteljük Őt azzal, ha olyan dolgot adunk Neki, aminek nincs értéke számunkra.

Amikor Dávid szerette volna megvásárolni a Ornán szérűjét, mert az Úr angyala ott állította meg a jeruzsálemi pusztulást, akkor

Ornán így felelt Dávidnak: Fogadd el, azután tegye az én uram, királyom, amit jónak lát! Nézd, odaadom a marhákat égőáldozatnak, a cséplő eszközöket tűzifának, a búzát pedig ételáldozatnak. Mindent odaadok.

De Dávid király ezt mondta Ornánnak: Így nem, hanem csak teljes áron akarom megvenni, mert nem akarom az ÚRnak adni a tiedet, és nem akarok ingyen kapott égőáldozatot bemutatni.

Dávid Isten szíve szerint való ember volt. Szerintem akkor tiszteljük Istent igazán, ha olyan dolgot adunk Istennek, ami nekünk is értékes, mert egyébként az nem ajándék.

Amikor Jézus látta, hogy az özvegy asszony betette a két krajcárját az adományba, akkor megjegyezte, hogy ez az igazi adakozás, mert a többiek a fölöslegüket dobálták be, de ő a létszükségletét adta oda.

Ne áldozz Istenednek, az ÚRnak olyan bikát vagy juhót, amelyben fogyatkozás vagy bármilyen hiba van, mert utálatos az Istened, az ÚR előtt.

Isten arra törekedett, hogy megőrizze a népet a pusztulástól, és tudta, hogy vannak bizonyos dolgok, amelyeknek gyakorlása magába hordozza a pusztulás magvait.

A történelem tanulmányozása során rájövünk, hogy a valamikori nagy népeket általában nem külső hatalmak győzték le, hanem belülről romlasztotta meg őket saját bomlasztó politikájuk.

Egy bizonyos idő után a nemzetek romlásnak indulnak. Eredetileg az igazság, igazságosság, egyenlőség oszlopaira építik őket, de amikor ezek az oszlopok elkezdenek rothadni, akkor a nemzet veszélybe kerül, és hamarosan elesik.

Az egyik ilyen önpusztító dolog, amely ellen Isten védeni akarta őket a parázna istenimádás volt. Ennek a büntetése megkövezés volt.

Ha valamelyik lakóhelyeden azok közül, amelyeket Istened, az ÚR ad neked, akad köztetek egy férfi vagy nő, aki olyan dolgot követ el, amelyet rossznak lát Istened, az ÚR, s így áthágja szövetségét, ha elmegy, és más isteneket szolgál, leborul a nap, a hold vagy az ég minden serege előtt, amit én nem parancsoltam,

és ezt jelentik neked, és meghallod, akkor jól vizsgálj meg az ügyet! És ha valóban igaz, hogy ilyen utálatos dolog történt Izráelben, akkor vezesd ki a kapuba azt a férfit vagy nőt, aki ezt a gonoszságot elkövette, és kövezd halálra azt a férfit vagy nőt!

Csak két vagy három tanú vallomása alapján szabad valakit halálra ítélni; egy tanú vallomása alapján nem szabad.

A tanúk emeljenek rá először kezet, amikor kivégzik, csak azután az egész nép. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből!

Ha egy ügy annyira bonyolult számodra, hogy nem tudsz ítéletet mondani a magad lakóhelyén, különböző vérontások, jogigények és testi sértések dolgában, vagy peres ügyekben, akkor menj fel arra a helyre, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR.

Menj el a lévita-papokhoz és ahhoz a bíróhoz, aki abban az időben hivatalban lesz, és kérj tanácsot, majd ők kimondják az ítéletet.

Te pedig aszerint járj el, amit ők megmondanak neked azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR. Vigyázz, hogy mindent úgy tégy, ahogyan az utasítást kapod!

A 14.-ik verstől kezdve Isten előre megjósolja, hogy az ország romlásnak fog indulni.

Isten úgy rendelkezett, hogy Izrael egy teokrácia, azaz Isten által vezetett nemzet legyen. Ez a legfurcsább kormányzási forma volt a világon, mert a többi nemzetek általában monarchiák, diktatori uralmak vagy demokráciák voltak.

De Isten előre tudta, hogy egy nap a nép királyt fog kérni magának. Ezért, annak ellenére, hogy ekkor még nem uralkodott fölöttük semmiféle király, mégis előre bocsájtotta a királyok számára szóló rendelkezéseit itt a törvényben. Az első király csak 400 évvel ezután kezdett uralkodni Izraelben. Akkor az emberek Sámuel kezdték kérni, hogy adjon királyt nekik, úgy ahogy a többi népeknek van.

Ha majd bemégy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, és birtokba veszed, és ott laksz, és ezt mondod: Királyt akarok emelni magam fölé, mint a körülöttem levő többi népek,

csak azt emeld magad fölé királlyá, akit Istened, az ÚR kiválaszt. Atyádfiai közül emelj királyt magad fölé; nem tehetsz magad fölé idegen embert, aki nem atyádfia!

Csak sok lovat ne tartson, és ne vigye vissza a népet Egyiptomba, hogy sok lovat szerezzon, mert az ÚR megmondotta nektek, hogy ne térjete vissza többé azon az úton.

Ne legyen sok felesége, hogy szíve el ne hajoljon

Érdekes dolog, hogy amikor Salamon király lett, mind a három intést figyelmen kívül hagyta. Először is sok lovat kezdett tartani, és ma is láthatók Salamon méneseinek hatalmas istállói egész Izraelben. Ugyanakkor Egyiptomba ment, hogy lovakkal kereskedjen, és végül pedig nagyon sok felesége volt. Ezek a feleségek fordították el szívét az Úrtól, és ez okozta Salamon vesztét is.

Isten előre látta a gonoszt, előre látta a gonosz következményeket és figyelmeztette őket ezekre. Ennek ellenére Salamon pontosan azokat a dolgokat követte el, amiket Isten megtiltott, és pontosan az történt, amit Isten előre megmondott. Másszóval, Isten tudja, hogy miről beszél.

Mi gyakran érezzük úgy, hogy jobban tudjuk, mint Ő, mert ez most nem vonatkozik ránk, és azt gondoljuk, hogy megteesszük a dolgot, és meg fogjuk úszni. Azt gondoljuk, hogy egy feleség sosem fogja megváltoztatni az én Istenhez való viszonyulásomat. Lehet, hogy másoknál ez megtörténhet, de velem ez nem fordulhat elő. Azt gondoljuk, hogy valamiféle kivétel vagyunk Isten szabályai alól. De ez nem így van!

Isten felállította a szabályokat, a következményeket. Hiába hiszed azt, hogy megúszhatod, mert ez nem így lesz. Biztos lehetsz abban, hogy a következménnyel szembe kell majd nézzél, és abban is biztos lehetsz, hogy Isten nem figyelmeztet fölöslegesen senkit.

Amikor királyi trónjára ül, írassa le magának e törvény másolatát abból a könyvből, amely a lévita-papoknál van.

Legyen az nála, és olvassa azt egész életében, hogy megtanulja félni Istenét, az URat; őrizze meg ennek a törvénynek minden igéjét, és teljesítse mindezeket a rendelkezéseket.

Milyen nagyszerű lenne, ha olyan elnökünk lenne, aki saját maga másolná Isten Igéjét, mert az írás alatt nagyon sokat tanulhatna, majd naponta olvasná azt.

Amikor Mózes Józsuénak adta át a kormánybotot, akkor átnyújtotta neki a törvényeket, és azt mondta, hogy olvassa, tanulmányozza és naponta gondlokozzon el ezeken, és akkor minden lépésében sikeres lesz.

Dávid is azt mondta, hogy öröm számára Isten Igéjét tanulmányozni. Azért volt Isten szíve szerint való ember, mert nagyon tisztelte Isten Igéjét. Isten egy pásztor-királyt akart, és mindig is azt akarja, hogy pásztorok uralkodjanak, hogy az uralkodóknak pásztor szívük legyen. Dávid ilyen volt: tanította, óvta, nevelte, szerette az embereket és érdekelte az emberek sorsa, szükséglete.

A 18.-ik fejezetben megismétli, hogy a lévítáknak nem lehet föld-örökségük, mert az Úr az ő örökségük.

Ez legyen a papok törvényes járandósága a néptől, azoktól, akik marhát vagy juhokot áldoznak: adják a papnak a lapockát, az állát meg a gyomrot.

Add neki gabonád, mustod és olajad első termését is, meg juhaidnak először lenyírt gyapját.

Isten a tizedet a sajátjának tartotta, és ez mindig mindenből a legelső tized volt.

Amikor később Éli lett a pap Izraelben, tudjuk, hogy neki nagyon kapzsi fiai voltak, és a nép által adott áldozatokból kihorgászták a legfinomabb húsokat, és ha az emberek ellenkeztek, akkor kiharagsolták őket onnan. A kapzsiságuk azt eredményezte, hogy az embereknek ellenérzéseik voltak az Istennek való áldozattal kapcsolatban. Éli nem fenytette meg őket, és ezért Isten nagyon keményen elbánt vele és fiaival is.

Mert őt választotta ki Istened, az ÚR, valamennyi törzsöd közül, hogy ott álljon és szolgáljon az ÚR nevével áldva, ő és fiai minden időben.

Isten ismét megtiltja, hogy az ottani szokásokat kövessék:

Ha bemegy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, ne tanuld el azokat az utálatos dolgokat, amelyeket azok a népek művelnek.

Ne legyen köztetek olyan, aki a fiát vagy leányát áldozatul elégeti, ne legyen varázslást űző, se jelmagyarázó, kuruzsló vagy igéző!

Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jövendőmondó, se halottaktól tudakozódó.

Mert utálatos az ÚR előtt mindaz, aki ilyet cselekszik. Ezek miatt az utálatos dolgok miatt űzi ki előled ezeket is Istened, az ÚR.

Légy feddhetetlen Istened, az ÚR előtt!

A feddhetetlen azt jelenti, hogy teljesen az Úr felé fordulj, ne legyenek más isteneid az életedben. Ne legyen megosztva a szíved más dolgokkal, ne érdeklődj más dolgok iránt, csak egyedül Isten felé fordulj.

Mert ezek a nemzetek, amelyeket elűzöl, jelmagyarázókra és varázslókra hallgatnak, de neked nem engedi azt meg Istened, az ÚR.

Ezután egy prófécíát olvashatunk Jézus Krisztussal kapcsolatban:

Prófétát támaszt atyádfiai közül Istened, az ÚR, olyant, mint én, őreá hallgassatok!

Egészen úgy, ahogyan kérted Istenedtől, az ÚRtól a Hórebén, az összegyűlekezés napján, amikor ezt mondtad: Nem tudom tovább hallgatni Istenemnek, az ÚRnak a szavát, és nem tudom tovább nézni ezt a nagy tüzet, mert meghalok.

Akkor az ÚR így szólt hozzám: Jól mondtátok.

Prófétát támasztok nekik atyjukfiai közül, olyant, mint te. Az én igéimet adom a szájába, ő pedig elmond nekik mindent, amit én parancsolok.

És ha valaki nem hallgat igéimre, amelyeket az én nevemben mond, azt én felelősségre vonom.

Péter az Apcsel 3.-ik fejezetében kijelenti, hogy ez a prófécia Jézus Krisztusra vonatkozott. A zsidók ismerték Mózesnek ezt a próféciáját, és ezért várták is a Messiásukat. Amikor Keresztelő Jánoshoz mentek megkérdezték tőle, hogy: „Te vagy az a próféta?“, és erre a prófeciára utaltak. János pedig azt válaszolta, hogy nem én vagyok.

A mai zsidók továbbra is várják a Messiást, és azt mondják, hogy hamarosan el fog jönni. De azt mondták nekem, hogy a Messiás olyan lesz, mint Mózes, és ugyanerre a prófeciára utalnak. Azt állítják, hogy ő nem lesz Isten fia. Ők egy zsidót várnak, aki képes lesz őket segíteni a Templom újjáépítésében és elhozza a békét számukra. Amikor egy ilyen ember megjelenik a színen, és felépíti nekik a templomot, mindnyájan ki fogják kiáltani őt messiásuknak.

Vannak más versek, amelyek Emánuelnek nevezik a Messiást, ami azt jelenti, hogy „Isten velünk van”, de a zsidók nem Isten Fiát várják, hanem egy embert.

És az az ember rövidesen el is fog jönni Nyugat-Európából, szövetséget fog kötni a zsidó néppel, és segíteni fogja őket a Templom felépítésében, és ezért ők ki fogják kiáltani őt Messiásnak. Tragikus, hogy Izrael ezt a hamis vezetőt fogja Messiásként tisztelni.

Jézus azt mondta, hogy „az Atyám nevében jöttem, de nem fogadtatok be, és majd jönni fog egy másik a saját nevében, és őt befogadjátok.” Három és fél éven keresztül tart majd a szemfényvesztés, de miután újjáépítik a Templomot és a elkezdik a mindennapos imáikat és áldozataikat, akkor eljön Jeruzsálembe az újjáépített Templomba, a szentek szentjébe, és miután megállítja az áldozatok felajánlását, kijelenti, hogy ő az isten, és követelni fogja, hogy istenként imádják őt.

Ekkor fognak rájönni a zsidók, hogy mennyire becsapta őket ez az ember, és hogy nem ő a Messiás. Akik ismerik az Írásokat, azok Jordániába fognak menekülni Petra sziklavárába, ahol Isten meg fogja tartani őket három és fél éven keresztül. Akik pedig nem menekülnek el, azoknak szörnyű üldöztetésben lesz részük.

Ha pedig egy próféta elbizakodottan olyan ígét mond az én nevemben, amelyet nem parancsoltam neki, vagy ha más istenek nevében szól, az a próféta haljon meg!

De gondolhatnád magadban: Miről ismerjük meg, hogy nem az ÚR mondott egy ígét?

Ha egy próféta az ÚR nevében mond egy ígét, de az nem történik meg, nem teljesedik be: azt az ígét nem az ÚR mondta, hanem a próféta mondta elbizakodottságában; ne félj tőle!

Annak ellenére, hogy igen egyszerű felismerni a hamis prófétát, mégis egyesek kimagyarázzák magukat. A Jehova Tanúi vezetői háromszor vagy négyszer is megprófétálták az Úr eljövetelét, de ennek ellenére a követőknek nincs annyi eszük, hogy felismerjék, hogy a New York-i vezetők hamis próféták.

Nagyon sajnálom azokat az embereket, akik minden ajtón bekopogtatnak a Jehova Tanúi újságjával. Ezek az emberek nagyon őszinték, és sokszor arra gondolok, hogy bárcsak a keresztények lennének ennyire elszántak, mint ők. Ők őszintén követik Istent, de vezetőik szándékosan becsapták őket, mert az Igét nem véletlenül fordították hibásan. Bárcsak mindnyájan meglátnák Jézus Krisztus igazságát, kegyelmét, szeretetét, és csak Jézusban bíznának az üdvösség tekintetében, és nem a Jehovának ajánlott munkálkodásukban.

Péter egy újabb hamis prófétára utaló jelet is megemlít a második levelének 2.-ik fejezetében: *benneteket pedig szép szavakkal fognak kifosztani kapzsiságukban.*

Ha bárki megpróbál mindenféle csellel, mesével, nyomás gyakorlásával arra bátorítani, hogy adakozzatok, adjatok sok pénzt, az egy hamis tanító.

Egyesek mégis azt mondják, hogy ezek az emberek is sok jót tesznek a kereszténységért. Sajnos ez az állítás nem állja meg a helyét, mert amikor a végső elszámolásra kerül a sor, akkor Isten nem fogja elfogadni őket.

Isten nem értékeli azt, ha valaki így kezdi a mondanivalóját: „Ezt mondja az Úr...”, és aztán a saját szívéből szólva mondja a mondat többi részét.

Amikor Istened, az ÚR kiirtja azokat a népeket, amelyeknek a földjét neked adja Istened, az ÚR, és te birtokba veszed, és letelepszel városaikban és házaikban,

jelölj ki három várost országodban, amelyet Istened, az ÚR ad neked birtokul.

Készíts hozzájuk utat, és oszd három részre országod határát, amelyet örökségül ad neked Istened, az ÚR. Hadd meneküljön oda minden gyilkos.

Életben maradhat az oda menekülő gyilkos abban az esetben, ha nem szándékosan ölte meg embertársát, és nem gyűlölte azelőtt.

Ha tehát valaki elmegy az erdőbe embertársával fát vágni, és favágás közben meglendül keze a fejszével, a vas lerepül a nyeléről, és úgy eltalálja embertársát, hogy az meghal, akkor meneküljön e városok egyikébe, hogy életben maradjon.

Mert ha a vérbosszuló rokon haragra lobban, és üldözőbe veszi a gyilkost, utolérheti a hosszú úton, és megöli őt, pedig nem méltó a halálra, hiszen nem gyűlölte azt azelőtt.

Ezért parancsolom meg neked, hogy jelölj ki három várost.

Viszont ezek a városok nem a szándékos emberölést elkövetett gyilkosok menedékei voltak.

A 9.-ik vers:

ha megtartod mindazokat a parancsolatokat, és megcselekszed, amit én ma parancsolok neked; ha szereted Istenedet, az URat, és az ő útjain jársz minden időben, akkor jelölj ki még három várost a mellé a három mellé,

A parancsolat tehát úgy szól, hogy szeresd az Urat, és járj mindig az Ő útjain.

Ne mozdítsd el felebarátod határát, amelyet az elődök határoztak meg örökségedben, amikor örökölsz azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad birtokul.

Kis kőhalmokkal jelölték a földek határait, és ezek még manapság is láthatóak néhány helyen Izraelben.

Nem lehet elég egy tanú senkinek a bűne vagy vétke dolgában sem, bármilyen vétket követett is el. Két vagy három tanú szavával lehet érvényes egy ügy.

Ha valaki ellen hamis tanú áll elő, és törvénytelenességgel vádolja őt,

akkor az a két ember, akinek pere van egymással, álljon az ÚR színe elé, a papok és a bírák elé, akik akkor hivatalban lesznek.

A bírák vizsgálják ki jól az ügyet, és ha hazudott a tanú, hazugságot vallott embertársa ellen, azt tegyétek vele, amit ő akart tenni embertársával. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből!

Másszóval, a hamis tanu azt a büntetést kapta, amit az általa felhozott vád érdemelt.

A 20.-ik fejezetben:

Ha háborúba vonulsz ellenséged ellen, és látsz lovakat, harci kocsikat és nálad nagyobb sereget, ne félj tőlük, mert veled lesz Istened, az ÚR, aki felhozott téged Egyiptomból.

Ezek az emberek nem voltak képzett harcosok, hiszen egyiptomi rabszolgák leszármazottai voltak. Azokban az időkben nem voltak sem harci lovaik, sem harci szekereik. A harci szekér legalább annyit ért, mint egy tank a jelenkori háborúban. Ezért, amikor meglátták, hogy jönnek a harci szekerek, akkor megijedtek tőlük. De az Úr azt mondta, hogy ne féljenek, mert Ő velük lesz.

Dávid ezt mondta a zsoltárokból: *Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy.* Isten jelenlétének tudata az egyik legjobb félelem eloszlató dolog a világon. Mennyire dicsőséges felismerés az, amikor rájövünk, hogy Isten velünk van a bajban! Én gyakran elfelejtem, hogy Isten velem van, és olyan jó ismét a tudatába kerülni annak, hogy „ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”

Amikor készültök az ütközetre, lépjen elő a pap, és beszéljen a néphez.

Ezt mondja nekik: Halld meg, Izráel! Ti most készültök megütközni ellenségeitekkel. Ne lágyuljon meg a szívetek, ne féljete, ne rettegjete, és ne rémüljete meg tőlük!

Mert Istenedek az ÚR veletek megy, harcol értetek ellenségeitek ellen, és megsegít benneteket.

A felügyelők pedig így beszéljenek a néphez: Van-e itt olyan ember, aki új házat épített, és még nem avatta fel? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki avassa fel azt, ha ő meghal a harcban.

Van-e olyan ember, aki szőlőt ültetett, de még nem vette hasznát? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki vegye hasznát, ha ő meghal a harcban.

Vagy van-e olyan ember, aki eljegyzett egy leányt, de még nem vette el? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki vegye azt el, ha ő meghal a harcban.

Azután még ezt is mondják meg az előljárók a népnek: Van-e itt olyan ember, aki fél, és lány szívű? Az menjen vissza a házához, ne csüggyesse el társainak a szívét a magáéhoz hasonlóan!

Mikor mindezek hazamentek, akkor a megmaradt emberek igen jó, odaszánt harcosok lehettek, mert nem volt semmi zavaró tényező az életükben. Nagyon helyes dolog volt hazaküldeni azokat, akik féltek, mert ha a harc közepette elkezdtek futni, akkor ennek hatására a többieket is megfertőzték félelemmel.

Ha egy város ostromára készülsz, szólítsd fel azt békés megadásra.

Ha békés megadással válaszol, és megnyitja előtted kapuit, akkor legyen az egész benne lakó nép adófizető szolgáddá.

De ha nem fogadja el a békét, hanem harcra kel veled, akkor zárd körül!

És ha kezdedbe adja Istened, az ÚR, akkor hányd kardélre a benne levő férfiakat mind.

De a nőket, a gyermekeket, az állatokat és mindazt a zsákmányt, ami a városban van, vedd birtokodba, és élvezd az ellenségtől elvett zsákmányt, amit neked adott Istened, az ÚR.

Így bánj mindazokkal a városokkal, amelyek igen messze esnek tőled, és nem az itt levő népek városai közül valók.

De az itt lakó népek városaiban, amelyeket Istened, az ÚR ad neked örökségül, ne hagyj életben egy lelket sem!

Irtsd ki őket mindenestül: a hettitákat, az emóriákat és a kánaániakat, a perizzieket, a hivvieket és a jebúsziatekat, ahogyan megparancsolta neked Istened, az ÚR;

azért, hogy meg ne tanítsanak benneteket mindazoknak az utálatos dolgoknak az elkövetésére, amelyeket ők isteneik tiszteletére elkövetnek, és így ne vétkezzetek Istenedek, az ÚR ellen.

Sajnos a nép nem követte Isten utasításait, és nem írtotta ki ezeket a nemzeteket teljesen. Ezáltal ők maguk is megfertőződtek, és végül őket is kiűzte Isten a földről.

Ha egy várost hosszabb időn át tartasz körülzárva, és harcolsz ellene, hogy bevedd, ne pusztítsd ki a fákat, fejszét emelve rájuk! Egyél róluk, de ne vágd ki azokat, mert nem ember a mezőn levő fa, hogy az is ostrom alá kerüljön miattad.

Csak azt a fát pusztítsd el és vágd ki, amelyről tudod, hogy nem gyümölcsfa. Abból építs ostromműveket az ellen a város ellen, amely harcban áll veled, míg csak el nem esik.

53 perc